

ROMÂNIA TRIBUNALUL CARAŞ-SEVERIN
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL x

DOSAR NR. x/2010

SENTINȚA NR. x Ședința publică din

data de 08 aprilie 2011

PREȘEDINTE: x
GREFIER: x

S-a luat în examinare acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE x, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.
Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, expunerea referatului cauzei de către grefierul de ședință, verificarea actelor și lucrărilor de la dosar, se constată că, prin serviciul registratură, reclamanta a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, la care a anexat licența de exploatare nr. x/2000.

Instanța constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 01.04.2011, care face parte integrantă din prezenta sentință și când instanța, pentru a da posibilitate reprezentantei reclamantei să depună la dosarul cauzei concluzii scrise, a amânat pronunțarea hotărârii asupra cauzei de față la data de 08.04.2011.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele: Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 10.08.2010, sub nr. de dosar x/2010, reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu oârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x a solicitat anularea dispoziției nr. x/18.05.2010 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul pârâtei, anularea deciziei nr.x/20.05.2010 de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, deciziei nr. x/20.05.2010 privind nemodificarea bazei de impunere, deciziei nr. x/18.05.2010 privind măsurile asigurătorii, care au stat la baza raportului de inspecție fiscală nr. x/18.05.2010 și prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații de înregistrare în evidența contabilă a sumelor stabilite prin raportul de inspecție fiscală, respectiv diferența redeventa minieră aferentă perioadei 01.10.2007 -30.06.2009, în quantum de x lei datorată calculării, evidențierii și declarării eronate a redevenței miniere cu majorări de întârziere aferente diferenței de redevență minieră în quantum de x lei, precum și plata acestora conform deciziei de impunere, cu instituirea de măsuri asigurătorii, conform precizărilor privind decizia x/18.05.2010.

În motivare, reclamanta arată că desfășoară activități de exploatare în perimetrul de exploatare Prisaca pentru pietriș și nisip, în baza licenței de

exploatare nr. x/2000 încheiată între ANRM și SC x SA și Ordinul nr. 100/16.08.2005 de transfer licență și în perimetrul de exploatare Valea x, pentru calcar în baza licenței nr. x/2000 încheiată între ANRM și S.C. x S.A. și Ordinul nr. 101/16.08.2005 de transfer licență. Aceste licențe au fost aprobate prin H.G. nr. 1717/14.10.2004.

De la momentul transferului licenței, conform Legii minelor nr. 85/2003 cu modificările și completările ulterioare, redevență pentru produsele miniere în cotă de 2% a fost calculată, evidențiată și declarată, în mod corect, menționează reclamanta.

Totodată, precizează că societatea a achitat redevență, în mod corect, în urma încheierii actelor adiționale emise la ambele licențe de exploatare, unde se prevede, în mod clar, că taxa de exploatare se reactualizează anual în funcție de rata inflației și se modifică redevență minieră datorată.

În drept, invocă prevederile art. 1-8, 14-15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, art. 216 din O.G. nr. 93/2003 privind Codul de procedură fiscală, H.G. nr. 1717/14.10.2004, O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea legii minelor și legii petrolului, Legea nr. 262/2009 pentru aprobarea O.U.G. nr. 101/2007.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x a depus la dosarul cauzei întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării, pârâta invocă excepția lipsei procedurii prealabile, arătând că reclamanta a formulat contestație, înregistrată la sediul pârâtei sub nr. x/08.06.2010, însă, nu a așteptat nici măcar cele 45 de zile care constituie termenul legal de soluționare a contestației.

Publice x a solicitat anularea dispoziției nr. x/18.05.2010 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul pârâtei, anularea deciziei nr. x/20.05.2010 de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, deciziei nr. x/20.05.2010 privind nemodificarea bazei de impunere, deciziei nr. x/18.05.2010 privind măsurile asigurătorii, care au stat la baza raportului de inspecție fiscală nr. x/18.05.2010 și prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații de înregistrare în evidența contabilă a sumelor stabilite prin raportul de inspecție fiscală, respectiv diferența redevența minieră aferentă perioadei 01.10.2007 -30.06.2009, în cuantum de x lei datorată calculării, evidențierii și declarării eronate a redevenței miniere cu majorări de întârziere aferente diferenței de redevență minieră în cuantum de x Lei, precum și plata acestora conform deciziei de impunere, cu instituirea de măsuri asigurătorii, conform precizărilor privind decizia x/18.05.2010.

În motivare, reclamanta arată că desfășoară activități de exploatare în perimetrul de exploatare x pentru pietriș și nisip, în baza licenței de exploatare nr. x/2000 încheiată între ANRM și SC x SA și Ordinul nr. 100/16.08.2005 de transfer licență și în perimetrul de exploatare Valea x, pentru calcar în baza licenței nr. x/2000 încheiată între ANRM și S.C. x S.A. și Ordinul nr. 101/16.08.2005 de transfer licență. Aceste licențe au fost aprobate prin H.G. nr. 1717/14.10.2004.

De la momentul transferului licenței, conform Legii minelor nr. 85/2003 cu modificările și completările ulterioare, redevență pentru produsele miniere în cotă de 2% a fost calculată, evidențiată și declarată, în mod corect, menționează reclamanta.

Totodată, precizează că societatea a achitat redevență, în mod corect, în urma încheierii actelor adiționale emise la ambele licențe de exploatare, unde se prevede, în mod clar, că taxa de exploatare se reactualizează anual în funcție de rata inflației și se modifică redevență minieră datorată.

În drept, invocă prevederile art. 1-8, 14-15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, art. 216 din O.G. nr. 93/2003 privind

Codul de procedură fiscală, H.G. nr. 1717/14.10.2004, O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea legii minelor și legii petrolului, Legea nr. 262/2009 pentru aprobarea O.U.G. nr. 101/2007.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x a depus la dosarul cauzei întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării, pârâta invocă excepția lipsei procedurii prealabile, arătând că reclamanta a formulat contestație, înregistrată la sediul pârâtei sub nr. x/08.06.2010, însă, nu a așteptat nici măcar cele 45 de zile care constituie termenul legal de soluționare a contestației.

Pârâta precizează că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere, prezentată fie de o declarație fiscală a contribuabilului, asimilată unei decizii de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, fie o decizie de impunere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală.

Din punct de vedere legal, constituind un act premergător deciziei de impunere, care stă la baza întocmirii acestuia, rezultă că, Raportul de inspecție fiscală nu are natura juridică de act administrativ fiscal și nu este susceptibil de a fi contestat, nici în procedură prealabilă administrativă, dar nici în fața instanței de contencios administrativ.

Referitor la capătul de cerere privind anularea deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. x/18.05.2010, pârâta invocă excepția necompetenței materiale a tribunalului, întrucât în temeiul art. 129 alin. 10 coroborat cu art. 172 din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentei decizii se putea face contestație în termen de 15 zile de la data comunicării, la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul organului fiscal care a emis decizia.

În drept, invocă prevederile art. 115 Cod procedură civilă.

Prin încheierea de ședință, pronunțată la termenul de judecată din data de 10.12.2010, tribunalul a admis excepția de necompetență materială în soluționarea cererii reclamantei privind anularea deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. x/18.05.2010 și a declinat competența de soluționare a cererii în favoarea Judecătoriei x (fila 74-75 și fila 156-157 dosar).

Referitor la *excepția lipsei procedurii prealabile*, excepția invocată de către pârâtă prin întâmpinare, tribunalul reține că aceasta este neîntemeiată, urmând să o respingă pentru următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, „înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”

Procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea contenciosului administrativ este reglementată ca o condiție de exercitare a dreptului la acțiune, a cărei neîndeplinire este sancționată cu respingerea acțiunii, ca inadmisibilă.

În speța de față, reclamanta s-a adresat cu plângere prealabilă emitentului dispozițiilor contestate, respectiv Direcției Generale a Finanțelor Publice x - Biroul de Soluționare a Contestațiilor (fila 30-32 dosar).

În ceea ce privește îndeplinirea prevederilor art. 70 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, instanța constată că, la data introducerii acțiunii în contencios administrativ, respectiv 10.08.2010, pârâta a emis decizia nr.

x/03.08.2010 privind soluționarea contestației nr. x/08.06.2010, transmisă reclamantei cu confirmare de primire, la data de 09.08.2010 (fila 58 dosar).

Față de cele enunțate mai sus, tribunalul va respinge excepția lipsei procedurii prealabile, invocată de pârâtă.

Pe fondul cauzei, tribunalul reține, în fapt, următoarele:

Prin acțiunea precizată, reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x a solicitat anularea dispoziției nr. x/18.05.2010, a deciziilor nr. x și nr. x din 20.05.2010, a deciziei nr. x/03.08.2010, a deciziei nr. x/24.06.2010 și a deciziei nr. x/18.05.2010.

Tribunalul, ca urmare a inspecției fiscale efectuată de pârâtă s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. x/18.05.2010 prin care s-a constatat că reclamanta a calculat eronat redevență pentru producția minieră utilizată și redevență pentru producția minieră vândută, pentru perioada 2005-2009, în sensul că a aplicat eronat cota de 2%, în loc de cota de 10%, în baza licențelor de exploatare nr. x/2000 și nr. x/2000 (fila 13-18 dosar).

Astfel, organele de inspecție fiscală au recalculat, pentru producția minieră, vândută ca atare, în perioada 01.10.2007 - 30.06.2009, valoarea redevenței datorate, stabilind o diferență în plus de x lei, rezultată în urma aplicării cotei de 10%, în conformitate cu prevederile art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 101/2007.

Pentru această diferență au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr. 92/2009.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au recalculat valoarea redevenței pentru producția minieră utilizată în cadrul societății, pentru perioada 01.10.2005 - 31.03.2009, stabilind o diferență de x lei, asupra căreia au fost calculate majorări de întârziere în sumă de x lei, iar pentru perioada 01.04.2009-30.06.2009 au stabilit o diferență în sumă de x lei și majorări de întârziere aferente în cuantum de x lei.

Cu privire la valoarea redevenței, datorată pentru perioada iulie 2009 - decembrie 2009, organele de inspecție fiscală au reținut că reclamanta a calculat eronat redevență, conform art. III art. 11.1.1. din actele adiționale la licențele de exploatare nr. x/2000 și nr. x/2000. Recalculând valoarea redevenței, organele de inspecție fiscală au reținut o diferență de x lei, la care s-au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de x lei (pentru redevență datorată producției miniere obținută în din perimetrul Valea x) și suma de x lei, reprezentând majorări de întârziere pentru redevență datorată producției miniere din perimetrul x.

În baza raportului de inspecție fiscală nr. x/18.05.2010, pârâta a emis decizia nr. x/20.05.2010 privind nemodificarea bazei de impunere, decizia de impunere nr. x/20.05.2010, dispoziția nr. x/18.05.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală și decizia nr. x/18.05.2010 privind măsurile asigurătorii (fila 19-27 și 74-75 dosar). Împotriva acestor decizii și dispoziții, reclamanta a formulat contestația nr. x/08.06.2010 (fila 30-31 dosar).

Pârâta, prin decizia nr. x/03.08.2010, a respins, ca neîntemeiată, contestația reclamantei formulată împotriva deciziei de impunere nr. x/2010, a respins, ca fiind lipsită de interes, contestația formulată împotriva deciziei nr. x/2010, a transmis, spre competență soluționare, contestația formulată împotriva dispoziției nr. x/2010, organelor de inspecție fiscală ale BCF - Activitatea de Inspecție Fiscală și a constatat că nu se poate investi cu soluționarea contestației împotriva deciziei nr. x/2010, întrucât competența de soluționare aparține instanței judecătorești (fila 58-72 dosar).

Prin decizia nr. x/24.06.2010, pârâta a respins, ca nemotivată, contestația reclamantei împotriva dispoziției nr. x/18.05.2010, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei, măsura înregistrării în evidența contabilă a

societății reclamante a sumelor stabilite suplimentar, prin decizia de impunere nr. x/20.05.2010 (fila 7-8 dosar).

Din probele administrate în cauză, înscrisuri și raportul de expertiză contabilă întocmit de expertul x (fila 188-200 dosar), tribunalul reține, în fapt, următoarele:

Obligațiile fiscale suplimentare de plată au fost stabilite de pârâtă, în sarcina reclamantei, ca urmare a constatării calculării eronate, în opinia pârâtei, a redevenței miniere prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii producției miniere, în loc de cota de 10%, conform prevederilor art. I pct. 5, art. IV, alin. 1 din O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2003 și Legii nr. 238/2004, precum și a articolului unic, pct. 2 și 4 din ordinul nr. 211/2007.

Tribunalul reține că reclamanta este titulara licențelor de exploatare nr. x/22.09.2000 și nr. x/22.09.2000, prin care a concesionat, pe o durată de 20 de ani, dreptul de exploatare și livrarea în forme specifice a resurselor și rezervelor de nisip și pietriș din zăcămintul x și a celor de calcar din zăcămintul Valea x (fila 213-246 dosar).

În conformitate cu clauzele contractuale, prevăzute la art. 11.1.1 din Licențele nr. x/2000 și nr. x/2000, reclamanta avea obligația de a plăti la bugetul de stat o redevență minieră stabilită la o cotă de 2% din valoarea producției miniere realizate anual (filele 221 și 237 dosar).

Potrivit dispozițiilor art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 101/2007, privind modificarea și completarea Legii minelor și Legii petrolului, „prevederile licențelor în vigoare rămân nemodificate pe toată durata inițială a acestora, cu excepția cazurilor în care părțile convin modificarea/completarea acestora”, iar conform pct. 3 al art. I, „în cazul prelungirii duratei licenței de concesiune/administrare sau transferului licenței de concesiune, autoritatea competentă va renegocia condițiile concesiunii/administrării conform prezentei legi, prin încheierea de acte adiționale semnate de aceasta și de titular.”

Așadar, în conformitate cu prevederile legale mai sus menționate, redevență în cotă de 10% din valoarea produselor miniere se aplică numai în situația prelungirii duratei licențelor de exploatare sau în situația modificării/completării acestora, prin renegociere; or, în speța de față, dispozițiile de mai sus nu sunt incidente, întrucât licențele de exploatare au fost încheiate pe o perioadă de 20 de ani, anterior emiterii O.U.G. nr. 101/2007, iar condițiile concesiunii prevăzute în licențele nr. x/2000 și nr. x/2000 nu au fost renegociate, nefiind încheiate nici acte adiționale la licențele inițiale.

Ca atare, potrivit dispozițiilor legale mai sus enunțate, tribunalul constată că pentru producția minieră vândută ca atare în perioada 01.10.2007 -30.06.2009, cât și pentru producția minieră utilizată în cadrul societății reclamante, în perioada 01.10.2005 -30.06.2009, redevență datorată se calculează în cotă de 2% asupra producției miniere.

Cu privire la cuantumul valoric al redevenței datorate de reclamantă, instanța își însușește concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză, prin care s-a procedat la recalcularea redevenței, stabilindu-se în sarcina reclamantei o diferență de x lei, pentru perioada 01.10.2005 - 30.06.2009, și majorări de întârziere aferente, în sumă de x lei, prin calcularea corectă a cotei de 2% asupra valorii producției miniere.

Pentru perioada 01.07.2009 - 31.12.2009, tribunalul reține că organele de inspecție fiscală au stabilit corect că reclamanta nu a calculat redevență în conformitate cu prevederile actelor adiționale nr. x/2009 la licențele de exploatare și potrivit prevederilor Legii nr. 262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor și Legii petrolului (fila 251-254 dosar).

Ca atare, pentru această perioadă, obligațiile fiscale suplimentare stabilite de pârâtă, reprezentând diferența redevență de x lei și majorări aferente în sumă de x lei în sarcina reclamantei au fost corect recalculate, așa cum se evidențiază și în raportul de expertiză (fila 192 dosar).

În concluzie, tribunalul constată că valoarea totală a obligațiilor fiscale suplimentare de plată datorate de către reclamantă, este în quantum de x lei, reprezentând diferență redevență minieră, în sumă de x lei (pentru perioada 01.10.2005 - 11.12.2009) și majorările de întârziere aferente acesteia, în sumă de x lei.

Față de cele mai sus reținute, tribunalul constată că acțiunea reclamantei, prin care a solicitat anularea deciziei nr. x/03.08.2010 și a deciziei de impunere nr. x/2000, este parțial întemeiată.

Ca atare, tribunalul va anula, parțial, atât decizia nr. x/2010 cât și decizia de impunere nr. x/20.05.2010, pe care le va menține pentru suma de x lei, reprezentând obligații fiscale suplimentare de plată datorate de reclamantă.

Cu privire la contestația formulată împotriva deciziei nr. x/20.05.2010 privind nemodificarea bazei de impunere, tribunalul reține că reclamanta nu a motivat, în fapt și în drept, contestația și nu a administrat probe în dovedirea acesteia, nici prin cererea înregistrată sub nr. x/08.06.2010 în evidențele pârâtei (fila 122-125 dosar) și nici prin acțiunea înregistrată la tribunal (fila 3-4 dosar).

Din probele administrate în cauză, tribunalul reține că baza de impunere pentru calcularea redevenței a fost corect stabilită, în funcție de producția realizată de reclamantă, iar reclamanta nu a contestat baza de impunere, ci cuantumul redevenței rezultat din aplicarea cotei de 10% asupra producției miniere.

Ca atare, tribunalul va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată împotriva deciziei nr. x/2010.

Având în vedere cele mai sus enunțate, tribunalul va admite, în parte, contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei nr. x/03.08.2010, va anula, în parte, dispozițiile pct. 1 din decizia nr. x/2010 și va menține dispozițiile acestuia privind stabilirea, în sarcina reclamantei, a obligațiilor fiscale suplimentare de plată pentru suma de x lei; va menține restul dispozițiilor deciziei nr. x/2010 prevăzute la pct. 2-4 din decizie; pe cale de consecință, va anula, în parte și decizia de impunere nr. x/2010 pe care o va menține pentru suma de x lei.

Cu privire la cererea reclamantei privind anularea dispoziției nr. x/24.06.2010 prin care s-a respins, ca nemotivată, contestația reclamantei formulată împotriva dispoziției nr. x/18.05.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, tribunalul reține următoarele:

Prin dispoziția nr. x/2010, urmare a constatărilor organelor de control evidențiate în raportul de inspecție fiscală nr. x/18.05.2010, s-a dispus înregistrarea în evidența contabilă a reclamantei a sumelor stabilite în raportul de inspecție fiscală, respectiv a înregistrării diferenței redevenței miniere și a majorărilor de întârziere aferente acesteia, rezultată ca urmare a aplicării eronate, în opinia pârâtei, a cotei de 2% asupra valorii producției miniere, în loc de cota de 10%.

Prin decizia nr. x/24.06.2010 pârâta a respins, ca nemotivată, contestația nr. x/08.06.2010 formulată de către reclamantă.

Tribunalul apreciază că această decizie este neîntemeiată și nelegală câtă vreme, prin contestația formulată, reclamanta a motivat și susținut că organele fiscale au constatat, eronat, că trebuia aplicată cota de 10% asupra valorii producției miniere în loc de cota corectă de 2%. (fila 30-31 dosar).

Tribunalul reține, potrivit considerentelor expuse anterior, că, în raport de redevență ce trebuia calculată prin aplicarea cotei de 2% asupra

produselor miniere, diferența de redevență minieră și majorările aferente acesteia nu au fost stabilite corect și legal prin raportul de inspecție fiscală, care a stat la baza emiterii dispoziției nr. x/18.05.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, motiv pentru care constată nelegalitatea acesteia.

Ca atare, tribunalul va anula dispoziția nr. x/2010 și, pe cale de consecință, și decizia nr. x/24.06.2010 prin care s-a respins, ca nemotivată, contestația nr. x/08.06.2010 formulată împotriva dispoziției nr. x/2010.

Față de considerentele de fapt și de drept mai sus enunțate, în temeiul dispozițiilor art. 18 din Legea Contenciosului administrativ, tribunalul va admite, în parte, acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice; va anula, în parte, decizia nr. x/03.08.2010, în sensul că va menține, în parte, dispozițiile pct. 1 din decizie, privind stabilirea, în sarcina reclamantei, a obligațiilor fiscale suplimentare de plată pentru suma totală de x lei și va menține dispozițiile prevăzute la pct. 2-4 din decizie; pe cale de consecință, va anula, în parte, decizia de impunere nr. x/20.05.2010, pe care o va menține pentru suma de x lei, reprezentând obligații fiscale de plată suplimentare; va anula dispoziția nr. x/18.05.2010 și decizia nr. x/18.05.2010.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite, în parte, acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „x” S.R.L., cu sediul în x, str. x, nr. x, județul x, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE x, cu sediul în x, str. x, nr. x, județul x

Anulează, în parte, decizia nr. x/03.08.2010, în sensul că menține, în parte, pct. 1 din decizie, privind stabilirea, în sarcina reclamantei, a obligațiilor fiscale suplimentare de plată pentru sumă totală de x lei și menține dispozițiile prevăzute la pct. 2-4 din decizie.

Anulează, în parte, decizia de impunere nr. x/20.05.2010, pe care o menține pentru suma de x lei, reprezentând obligații fiscale de plată suplimentare.

Anulează dispoziția nr. x/18.05.2010 și decizia nr. x/18.05.2010.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 08.04.2011.

PREȘEDINTE, x

GREFIER,

DECIZIA CIVILĂ NR.955 ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 10 aprilie
2012 PREȘEDINTE: ȘTEFANIA EMANUELA POPESCU
JUDECĂTOR: RĂZVAN PATRU JUDECĂTOR: RODICA
OLARU GREFIER: MIHAELA LUPU

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului formulat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin împotriva sentinței civile nr. 286/8.04.2011, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. 3578/115/2010 în contradictoriu cu reclamanta S.C. Crosi Grup S.R.L., având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Dată fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul din 3 aprilie 2012 încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care instanța a amânat pronunțarea la 10 aprilie 2012.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele: 1. Cererea de chemare în judecată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Caraș-Severin la data de 10.08.2010, sub nr. de dosar 3578/115/2010, reclamanta S.C. Crosi Grup S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin a solicitat anularea dispoziției nr. 2026/18.05.2010 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul pârâtei, anularea deciziei nr. 411/20.05.2010 de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, deciziei nr. 412/20.05.2010 privind nemodificarea bazei de impunere, deciziei nr. 2027/18.05.2010 privind măsurile asigurătorii, care au stat la baza raportului de inspecție fiscală nr. 2025/18.05.2010 și prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații de înregistrare în evidența contabilă a sumelor stabilite prin raportul de inspecție fiscală, respectiv diferența redevența minieră aferentă perioadei 01.10.2007 -30.06.2009, în cuantum de 76.030 lei datorată calculării, evidențierii și declarării eronate a redevenței miniere cu majorări de Întârziere aferente diferenței de redevența minieră în cuantum de 32.384 lei, precum și plata acestora conform deciziei de impunere, cu instituirea de măsuri asigurătorii, conform precizărilor privind decizia 2027/18.05.2010.

În motivare, reclamanta arată că desfășoară activități de exploatare în perimetrul de exploatare Prisaca pentru pietriș și nisip, în baza licenței de exploatare nr. 1920/2000 încheiată între ANRM și SC Crosi SA și Ordinul nr. 100/16.08.2005 de transfer licență și în perimetrul de exploatare Valea Domanului, pentru calcar în baza licenței nr. 1921/2000 încheiată între ANRM și S.C. Crosi S.A. și Ordinul nr. 101/16.08.2005 de transfer licență. Aceste licențe au fost aprobate prin H.G. nr. 1717/14.10.2004.

De la momentul transferului licenței, conform Legii minelor nr. 85/2003 cu modificările și completările ulterioare, redevența pentru produsele miniere în cotă de 2% a fost calculată, evidențiată și declarată, în mod corect, menționând reclamanta.

rotodaM \)lwM.v.ră-â soci^We.-.- slachitat redevența, in mou corect, în urma in-hauTii ii.tf-.101' jc^i^ii ..0'.: i ■>-!ii;eiri iii,enle dn ^'piuaLife, unde ,s;j prevede.

În mod clar, că taxa de exploatare se reactualizează anual în funcție de rata inflației și se modifică redevența minieră datorată.

În drept, invocă prevederile art. 1-8, 14-15 din Legea nr. 554/2004 F»rfVif.^ contenciosul administrativ, art. 216 din O.G. nr. 93/2003 privind Codul de procedura* fiscală, H.G. nr. 1717/14.10.2004, O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea legii', minelor și legii petrolului, Legea nr. 262/2009 pentru aprobarea O.U.G. nr. 101/2007. ')

2. Întâmpinarea pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin; ;
Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin a depus la dosarul cauzei întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării, pârâta invocă excepția lipsei procedurii prealabile, arătând că reclamanta a formulat contestație, înregistrată la sediul pârâtei sub nr. 3073/08.06.2010, însă, nu a așteptat nici măcar cele 45 de zile care constituie termenul legal de soluționare a contestației.

Pârâta precizează că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere, prezentată fie de o declarație fiscală a contribuabilului, asimilată unei decizii de impunere, sub rezerva unei verificări: ulterioare, fie o decizie de impunere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală.

Din punct de vedere legal, constituind un act premergător deciziei de impunere, care stă la baza întocmirii acestuia, rezultă că, Raportul de inspecție fiscală nu are natura juridică de act administrativ fiscal și nu este susceptibil de a fi contestat, nici în procedură prealabilă administrativă, dar nici în fața instanței de contencios administrativ.

Referitor la capătul de cerere privind anularea deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. 2027/18.05.2010, pârâta invocă excepția necompetenței materiale a tribunalului, întrucât în temeiul art. 129 alin. 10 coroborat cu art. 172 din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentei decizii se putea face contestație în termen de 15 zile de la data comunicării, la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul organului fiscal care a emis decizia.

În drept, invocă prevederile art. 115 Cod procedură civilă.

3. Hotărârea Tribunalului Caraș-Severin:

Prin încheierea de ședință, pronunțată la termenul de judecată din data de 10.12.2010, tribunalul a admis excepția de necompetență materială în soluționarea cererii reclamantei privind anularea deciziei de

instituire a măsurilor asigurătorii nr. 2027/18.05.2010 și a declinat competența de soluționare a cererii în favoarea Judecătorei Reșița (fila 74-75 și fila 156-157 dosar).

Prin sentința civilă nr. 286/6.04.2011, pronunțată în osar nr. 3578/115/2010, Tribunalul Caraș-Său:

- a admis în parte, acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „Crosi Grup” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin .

- a anulat, în parte, decizia nr 47/03.08.2010, în sensul că menține, în parte, pct. 1 din decizie, privind stăruirea, în sarcina reclamantei, a obligațiilor fiscale suplimentare de plate pentru sumă totală de 10.537 lei și « menține dispozițiile prevăzute la pct 2-4- din decizie.

- a anulat, în parte, decizia de impunere nr. 411/20.05.2010, pe care o menține pentru suma de 10.587 lei, reprezentând obligații fiscale de piață suplimentare.

- a anulat Dispoziția nr. 2026/13.05.2010 și decizia nr. 2027/18.05.2010. Referitor la *excepția lipsei procedurii prealabile*, excepția invocată de către pârâta

prin întâmpinare, instanța reține că aceasta este neîntemeiată, urmând să o respingă pentru următoarele consecvențe:

în conformitate cu prevederile art 7 alin. 1 din **Legea** nr. 554/2004, „*înainte de a se adresa instanței cu cereră administrativă competentă, persoana care se consideră vătămată,*) într-un drept al său ori într-un interes legitim nrintr-un*

, fie ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data

comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”

< \$ P) 3

Hd Procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea contenciosului administrativ⁷ este reglementată ca o condiție de exercitare a dreptului la acțiune, a cărei neîndeplinire este sancționată cu respingerea acțiunii, ca inadmisibilă.

În speța de față, reclamanta s-a adresat cu plângere prealabilă emitentului dispozițiilor contestate, respectiv Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Biroul de Soluționare a Contestațiilor (fila 30-32 dosar).

În ceea ce privește îndeplinirea prevederilor art. 70 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, instanța constată că, la data introducerii acțiunii în contencios administrativ, respectiv 10.08.2010, pârâta a emis decizia nr. 47/03.08.2010 privind soluționarea contestației nr. 307308.06.2010, transmisă reclamantei cu confirmare de primire, la data de 09.08.2010 (fila 58 dosar).

Față de cele enunțate mai sus, tribunalul va respinge excepția lipsei procedurii prealabile, invocată de pârâta.

Pe fondul cauzei, tribunalul reține, în fapt, următoarele:

Prin acțiunea precizată, reclamanta S.C. „Crosi Grup” S.R.L. în contradictoriu cu

pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin a solicitat anularea dispoziției nr. 2026/18.05.2010, a dispozițiilor nr. 411 și nr. 412 din 20.05.2010, a deciziei nr. 47/03.08.2010, a deciziei nr. 2600/24.06.2010 și a deciziei nr. 2027/18.05.2010.

Tribunalul, ca urmare a inspecției fiscale efectuată de pârâta s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 2025/18.05.2010 prin care s-a constatat că reclamanta a calculat eronat redevența pentru producția minieră utilizată și redevența pentru producția minieră vândută, pentru perioada 2005-2009, în sensul că a aplicat eronat cota de 2%, în loc de cota de 10%, în baza licențelor de exploatare nr. 1920/2000 și nr. 1921/2000 (fila 13-18 dosar).

Astfel, organele de inspecție fiscală au recalculat, pentru producția minieră, vândută ca atare, în perioada 01.10.2007 - 30.06.2009, valoarea redevenței datorate, stabilind o diferență în plus de 51.816 lei, rezultată în urma aplicării cotei de 10%, în conformitate cu prevederile art. 1 pct. 5 din O.U.G. nr. 101/2007.

Pentru această diferență au calculat majorări de întârziere în sumă de 25.265 lei, în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr. 92/2009.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au recalculat valoarea redevenței pentru producția minieră utilizată în cadrul societății, pentru perioada 01.10.2005 -> 01.03.2009, stabilind o diferență de 22.486 lei, asupra căreia au fost calculate majorări de întârziere în sumă de 16.420 lei, iar pentru perioada 01.04.2009-30.06.2009 au stabilit o diferență în sumă de 24.214 lei și majorări de întârziere aferente în cuantum de 7.19 lei.

Cu privire la valoarea redevenței, datorată pentru perioada iulie 2008 - decembrie 2009, organele de inspecție fiscală au reținut că reclamanta a calculat eronat redevența, conform art. 11.1.1. din actele adiționale la licențele de exploatare nr. 1920/2000 și nr. 1921/2000. Recalculând valoarea redevenței, organele de inspecție fiscală au reținut o diferență de 289 lei, la care s-au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de 49 lei (pentru redevența datorată producției miniere obținută în din perimetrul Vașea Domanului) și suma de 183 lei, reprezentând majorări de întârziere pentru redevența datorată producției miniere din perimetrul Prisaca.

În baza raportului de Inspecție fiscală nr. 2025/18.05.2010, pârâta a emis decizia nr. 412/20.05.2010 privind ne modificarea bazei de impunere, decizia de impunere nr. 411/20.05.2010, dispoziția nr. 2026/18.05.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală și decizia nr. 2027/18.05.2010 privind măsurile asigurătorii (fila

Pârâta, prin decizia nr. 47/03.08.2010, a respins, ca neîntemeiată, **contestația** formulată împotriva deciziei de impunere nr. 411/2010, a respins, **contestația** formulată împotriva deciziei nr. 412/2010, a transmite spre competentă soluționare, contestația formulată împotriva dispoziției nr. 2026/2010, organelor de inspecție fiscală ale BCF - Activitatea de Inspecție Fiscală și a constatat că nu se poate investi cu soluționarea contestației împotriva deciziei nr. 2027/2010, întrucât competența de soluționare aparține instanței judecătorești (fila 58-72 dosar).

Prin decizia nr. 2600/24.06.2010, pârâta a respins, ca nemotivată, contestația reclamantei împotriva dispoziției nr. 2026/18.05.2010, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei, măsura înregistrării în evidența contabilă a societății reclamante a sumelor stabilite suplimentar, prin decizia de impunere nr. 411/20.05.2010 (fila 7-8 dosar).

Din probele administrate în cauză, înscrisuri și raportul de expertiză contabilă întocmit de expertul Cristescu Iiie (fila 138-200 dosar), tribunalul reține, în fapt, următoarele:

Obligațiile fiscale suplimentare de plată au fost stabilite de pârâtă, în sarcina reclamantei, ca urmare a constatării calculării eronate, în opinia pârâtei, a redevenței miniere prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii producției miniere, în loc de cota de 10%, conform prevederilor art. I pct. 5, art. IV, alin. 1 din O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2003 și Legii nr. 238/2004, precum și a articolului jnic, pct. 2 și 4 din ordinul nr. 211/2007.

Tribunalul reține că reclamanta este titulara licențelor de exploatare nr. 1920/22.09.2000 și nr. 1921/22.09.2000, prin care a concesionat, pe o durată de 20 de ani, dreptul de exploatare și livrarea în forme specifice a resurselor și rezervelor de nisip și pietriș din zăcământul Prisaca și a celor de calcar din zăcământul Valea DomanuJut (fila 213-246 dosar).

În conformitate cu clauzele contractuale, prevăzute la art. 11.1.1 din Licențele nr. 1920/2000 și nr. 1921/2000, reclamanta avea obligația de a plăti la bugetul de stat o redevență miniera stabilită la o cotă de 2% din valoarea producției miniere realizate anual (filele 221 și 237 dosar).

Potrivit dispozițiilor art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 101/2007, privind modificarea și completarea Legii minelor și Legii petrolului, „prevederile licențelor în vigoare rămân nemodificate pe toată durata inițială a acestora, cu excepția cazurilor în care părțile convin modificarea/coiTipieiarea acestora”, iar conform pct. 3 al art. I, „în cazul prelungirii; duratei licenței de concesiune/administrare sau transferului licenței de concesiune, autoritatea competentă va renegocia condițiile concesiunii/administrării conform prezentei legi, prin încheierea de acte adiționale semnate de aceasta și de titular.”

Așaclar, în cont agnita te cu prevederile legale mai sus menționate, redevența în cotă de u-% din valoarea produselor miniere se aplică numai în situația prelungirii duratei licențelor de exploatare sau în situația modificării/completării acestora, prin renegocier/e; or: în sos ța de fața, dispozițiile de mai sus nu sunt incidente, întrucât licențele de exploatare au fost încheiate pe o perioadă de 20 de ani, anterior emiterii O.U.G. nr. 101/2007 iar condițiile concesiunii prevăzute în licențele nr. 1920/2000 și nr. 1921/2000 nu au fost renegociate. nefiind încheiate nici acte adiționale la licențele inițiale.

Ca atare, potrivit dispozițiilor legale mai sus enunțate, tribunalul constată că pentru producția minieră vândută ca atare în perioada 01.10.2007 -30.06.2009, cât și pentru producția minieră utilizată în cadrul societății reclamante, în perioada 01.10.2003 -30.06.2009, redevența datorată se calculează în cotă de 2% asupra producției miniere.

Cu o încheiere cur, s' turnul valone al redevenței datorate de reclamantă, instanța își însușește conducerea cauză; raportul de expertiză întocmit în cauză, prin care s-a procedat la

calcularea, pentru perioada 01.10.2005 - 30.06.2009, și majorări de întârziere aferente, la suma de 1.669 lei, prin calcularea corectă a cotei de 2% asupra valorii producției miniere.

Pentru perioada 01.07.2009 - 31.12.2009, tribunalul reține că organele de inspecție fiscală au stabilit corect că reclamanta nu a calculat redevența în conformitate cu prevederile actelor adiționale nr. 2/2009 la licențele de exploatare minieră; potrivit prevederilor Legii nr. 262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor și Legii petrolului (fila 251-254 dosar).

Ca atare, pentru această perioadă, obligațiile fiscale suplimentare stabilite de pârâtă, reprezentând diferența redevența de 289 lei și majorări aferente în sumă de 232 lei (183 lei+49 lei) în sarcina reclamantei au fost corect recalculate, așa cum se evidențiază și în raportul de expertiză (fila 192 dosar).

În concluzie, tribunalul, constată că valoarea totală a obligațiilor fiscale suplimentare de plată datorate de către reclamantă, este în cuantum de 10.587 lei, reprezentând diferența redevența minieră, în sumă de 8.659 lei (pentru perioada 01.10.2005 - 11.12.2009) și majorările de întârziere aferente acesteia, în sumă de 1.928 lei.

Față de cele mai sus reținute, tribunalul constată că acțiunea reclamantei, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 47/03.08.2010 și a deciziei de impunere nr. 411/2000, este parțial întemeiată.

Ca atare, tribunalul va anula, parțial, atât decizia nr. 47/2010 cât și decizia de impunere nr. 411/20.05.2010, pe care le va menține pentru suma de 10.587 lei, reprezentând obligațiile fiscale suplimentare de plată datorate de reclamantă.

Cu privire la contestația formulată împotriva deciziei nr. 412/20.05.2010 privind nemodificarea bazei de impunere, tribunalul reține că reclamanta nu a motivat, în fapt și în drept, contestația și nu a administrat probe în dovedirea acesteia, nici prin cererea înregistrată sub nr. 3073/08.06.2010 în evidențele pârâtei (fila 122-125 dosar) și nici prin acțiunea înregistrată la tribunal (fila 3-4 dosar).

Din probele administrate în cauză, tribunalul reține că baza de impunere pentru calcularea redevenței miniere a fost corect stabilită, în funcție de producția realizată de reclamanta, iar reclamanta nu a contestat baza de impunere, ci cuantumul redevenței rezultat din aplicarea cotei de 10% asupra producției miniere.

Ca atare, tribunalul a respins, ca neîntemeiată, contestația formulată împotriva deciziei nr. 412/2010.

Având în vedere cele mai sus enunțate, tribunalul va admite, în parte, contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei nr. 47/03.08.2010, va anula, în parte, dispozițiile pe art. 1 din decizia nr. 47/2010 și va menține dispozițiile acestuia privind stabilirea, în sarcina reclamantei, a obligațiilor fiscale suplimentare de plată pentru suma de 10.587 lei; va menține restul dispozițiilor deciziei nr. 47/2010 prevăzute la pct. 2-4 din decizie; pe cale de consecință, va anula, în parte și decizia de impunere nr. 411/2010 pe care o va menține pentru suma de 10.587 lei.

Cu privire la cererea reclamantei privind anularea dispoziției nr. 2600/24.06.2010 prin care s-a respins, ne motivată, contestat;? reclamantei formulată împotriva dispoziției nr. 2026/18.05.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, tribunalul reține următoarele:

Prin dispoziția nr. 2026/2010, urmare a constatărilor organelor de control evidențiate în raport»; 1 de inspecție fiscală w 2025/13.05.2010, s-a dispus înregistrarea ;n evrdenU contabilă a reclamantei a sumelor stabilite în raportul de inspecție fiscală, respectiv a înregistrării diferenței redevenței miniere și a majorărilor de întârziere aferente acesteia, rezultate ca urmare a aplicării eronate, în opinia părâtei, a cotei de 2% n*jpna valorii producției miniere, în loc de cota de 10%.

Prin decizia nr 2600/24.06.2010 pârâia a respins, ca nemotivată, contestația nr. 3073/08.06.2010 iormuic/á de către reclcmantâ.

Tribunalul aproo.i;á dceaută dacizie esie neîntemeiată și nelegală câtă ><-r>mo <vin c rniit±-j. ■ i'Vs/niulriia reclamata a motivat si susținut ca organele fiscale au constatat, eronat, că trebuia aplicată cota de 10% asupra valorii producției^ mttfetc în loc de cota corectă de 2%. (fila 30-31 dosar).

Tribunalul reține, potrivit considerentelor expuse anterior **că, în raport redevența** ce trebuia calculată prin aplicarea cotei de 2% asupra produselor mfrfle^ și diferența de redevența minieră și majorările aferente acesteia **nu au fost stabilite**; corect și legal prin raportul de inspecție fiscală, care a **stat** la baza emiterii **dispoziției nr. 2026/18.05.2010** privind măsurile stabilite de organele de inspecție **fiscală, motiv** pentru care constată nelegalitatea acesteia.

Ca atare, tribunalul **a** anulat dispoziția nr. 2026/2010 și, pe cale de **consecință**, șj decizia nr. 2600/24.06.2010 prin **care s-a** respins, **ca** nernotivată, contestația nr. 3073/03.06.2010 formulată împot;iva dispoziției nr. 2026/2010.

Fată ae consioerentele de fapt și de drept mai sus enunțate, **în** temeiul dispozițiilor art. 18 din-Legea Contenciosului administrativ, tribunalul **a admis, în parte**, acțiunea formulată de către reclamanta **S.C. „Crosi Grup” S.R.L. în** contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice **Caras - Severin; a** anulat, în parte, decizia nr. 47/03.08.2010, **în** sensul că va menține, **în parte**, dispozițiile pct. 1 din decizie, privind stabilirea, în sarcina reclamantei, a obligațiilor fiscale suplimentare de plată pentru suma totală de 10.587 lei și a **menținut** dispozițiile prevăzute la pct. 2-4 din decizie; pe cale de consecință, **a** anulat, **în parte**, decizia de impunere nr. 411/20.05.2010, pe care o va menține pentru suma de 10.587 lei, reprezentând obligații fiscale de plată suplimentare; a anulat dispoziția nr. **2026/18.05.2010** *iff* **decizia** nr. 2027713.05.2010.

4. Recursul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras Severin:

Împotriva acestei no târări a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras-Severin, solicitând casarea acesteia iar în urma **rejudecării** cauzei și pe cale de consecință admiterea acțiunii în totalitate.

în motivarea recursului, paratul a invocat excepția naîndeplinirea procedurii prealabile administrativa **în** termsn legai, arătând că în conformitate cu dispozițiile art.7 alin. I din Legea nr.**554/2004**, a contenciosului administrativ; ART. 7

Procedura pr&iJftDită

(1) înainte de a sa adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămați» într-un drept al său ori într-un interes **legitim printi-un** act adminis'.^v individual trebuie sa licite autorității oublce **emitente sau** autorității ierarhic superioare, daca aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, relocarea, in tot Sc?u în pane, a acestuia.

în drept» suni w-ciV.ante pre vierile art 207 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privire¹ Codui du procedură fiscală, republicată, conform căroră contestația se J-^une în termen de 30 de zile de la c^ls. comunicării actului administrativ vicx^i suo sancțiunea c'ecăderii, coroborat cu prevederile art.66 din același aci .licrr MU

Astfel, idCiamant-. îbrnuiea:-ă GOtvesiați*. înregistrată ia .IXI.F.P. Caras-Severin sub r,r.3v!"/.;V08.00 W

• în ved*» fraza n că a-c lam-mia nu & respectai prevederile art.70 din O.G.nr.92/2003,privi Conul de ?TOc»:-dură fiscală, repub^cava, cu modificările și completai¹ "Pe ulerioa.v.- io sensuî ca rec >r> mania nu a așteptat nici măcar **45 de zile de la** data ini «cristiani c^cri sate la CG.F.P. Caras-Severin și a și introdus acțiunea de contencios aoiwi'str *;iv; **fieres-pe-** iâno termenul oe soluționare a contestației sale. Astfei rec amante-^r»-j a 'noeplnt pțceou^a precauția.

Tot pe calo o? -^cepieie »e invoca dispozițiile aitVi din O.G. **nr.92/2003**, republicai priv-v. ciul de nnceoVra flscHlă, cu modificările și **completările** ulterioare respect τ 41, cb-;e prcvad „Hei una cie act aministrativ **fiscal** în înțelesue or ^ zer jiu- : aci il nr'i nrîhfrativ -\ -ca! este setul o«ris de organul **fiscal** compete.-u .>> . -»» te^s^i o fvmd -v^hiir^a, rr-od^rea sau stingerea drepturiiio*"-;i obii..*^'.!'- rsca^.

în conformitate cu dispozițiile art.85 alin. L, 86 și 87 din O.G. nr.92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere, reprezentată fie de o declarație fiscală a contribuabilului, asimilată unei decizii de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, fie de o decizie de impune emisă în baza Raportului **de** inspecție fiscală.

Din punct de vedere legal, constituind un act premergător deciziei **de** impunere, care stă la baza întocmii acesteia, reiese că, Raportul **de** inspecție fiscală nu are natura juridică de act administrativ fiscal și nu este susceptibil de a fi contestat, nici **în** procedură prealabilă administrativă, dar nici în fața instanței de contencios administrativ.

Referitor ia al treilea capăt de cerere privind anularea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr.2027/18.05.2010,nr.2026/l 8.05.2010 se invocă excepția necompetenței materiale a Tribunalului Caras-Severin de a judeca această cerere.

Competența de a judeca această cerere nu o are Tribunalul Caras-Severin așa cum pretinde reclamanta întrucât în temeiul art. 129 alin. 10 coroborat cu art. 172 **din** O.G. NR. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentei decizii se putea face contestație în termen de 15 zile de la data comunicării, la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul organului fiscal care a emis decizia.

Având în vedere cele mai sus menționate vă solicităm să admiteți excepția necompetenței materiale a Tribunalului Caraș-Severin de a judeca acest capăt de cerere cu privire la anularea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. 2027/18.05.2010, nr. 2026/18.05.2010, să disjungeți cauza și să vă declinați competența în judecătoria competentă potrivit legii.

Cu privire la fondul cauzei Fe fondul cauzei se arată că prin acțiunea precizată, reclamanta S.C. „Crosi Grup” S.R.L. în contradictoriu CJ pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin a solicitat anularea dispoziției nr. 2026/18.05.2010, a deciziilor nr. 411 și nr. 412 din 20.05.2010, a deciziei nr. 47/03.08.2010, a deciziei nr. 2600/24.06.2010 și a deciziei nr. 2027/18.05.2010.

Urmare a inspecției fiscale efectuată s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 2025/18.05.2010 prin care s-a constatat că reclamanta a calculat eronat redevența pentru producția miniera utilizată și redevența pentru producția minieră vândută, pentru perioada 2006-V.009, în sensul că a aplicat eronat cota 03 2Vo, în loc de cota de 10%, în baza licențelor de exploatare nr. 1920/2000 și nr. 1921/2000 (fila 13-18 dosar).

Astfel, organele de inspecție fiscală au recalculat, pentru producția minieră, vândută ca atare, în perioada 01.10.2007 - 30.06.2009, valoarea redevenței datorate, stabilind o diferență în plus de 51.316 lei, rezultată în urma aplicării cotei de 10%, în conformitate cu prevederile art. 1 pct. 5 din O.U.G. nr. 101/2007.

Pentru această diferență au calculat majorări de întârziere în sumă de 25.265 lei, în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr. 2/2009.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au recalculat valoarea redevenței pentru producția minieră utilizată în cadrul societății, pentru perioada 1.10.2005 - 31.03.2009, stabilind o diferență de 22.485 lei, asupra căreia nu fost calculate majorări de întârziere în sumă de 16.420 lei, iar pentru perioada 01.04.2009 - 30.06.2009 au stabilit o diferență în suma de 24.214 lei și majorări de întârziere aferente în cuantum de 19 lei.

Cu privire la valoarea redevenței, datorată pentru perioada iulie 2009 - decembrie 2009, organele de inspecție fiscală au reținut ca reclamanta a calculat eronat redevența, conform art. 11.1 din Legea nr. 1920/2000 și cu aplicarea art. 11.1 din Legea nr. 1920/2000. Revoacțiunea redevenței, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere de 9 lei pentru redevența datorată producției miniere din perimetrul Prisaca.

În baza raportului de inspecție fiscală nr. 2025/18.05.2010 pârâta a emis decizia nr. 412/20.05.2010 privind nemodificarea bazei de impunere, decizia de impunere nr. 411/20.05.2010, dispoziția nr. 2026/18.05.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală și decizia nr. 2027/18.05.2010 privind măsurile asigurătorii (fila 19-27 și 74-75 dosar). Împotriva acestor decizii și dispoziții, reclamanta a formulat contestația nr. 3073/08.06.2010 (fila 30-31 dosar).

Pârâta, prin decizia nr. 47/03.08.2010, a respins, ca neîntemeiată, contestația reclamantei formulată împotriva deciziei de impunere nr. 411/2010, a respins, ca fiind lipsită de interes, contestația formulată împotriva deciziei nr. 412/2010, a transmis, spre competentă soluționare, contestația formulată împotriva dispoziției nr. 2026/2010, organelor de inspecție fiscală ale BCF - Activitatea de inspecție Fiscală și a constatat că nu se poate investi cu soluționarea contestației împotriva deciziei nr. 2027/2010, întrucât competența de soluționare aparține instanței judecătorești (fila 58-72 dosar).

Prin decizia nr. 2600/24.06.2010, pârâta a respins, ca nemotivată, contestația reclamantei împotriva dispoziției nr. 2026/18.05.2010, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei, măsura înregistrării în evidența contabilă a societății reclamante a sumelor stabilite suouimentar, prin decizia de impunere nr. 411/20.05.2010 (fila 7-8 dosar).

În concluzie consideră ca temeinice și legale actele întocmite de către D.G.F.P. Caraș-Severin.

Fără de motivele mai sus, solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea Sentinței civile nr. 286/08.04.2011 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin ca fiind nelegală și netemeinică, iar pe fondul cauzei vă rugăm să respingeți acțiunea reclamantei și să mențineți actele administrative emise de D.G.F.P. Caraș-Severin în totalitate ca fiind legale și temeinice.

5. Întâmpinarea reclamantei:

Reclamantei a depus întâmpinare la recursul pârâtei, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea ca temeinică și legată a sentinței nr. 286/08.04.2011 pronunțată de instanța de fond Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. 367tv / 15/18.05.2010.

Se arată că în frincoala pârâta recurența invocă excepția neîndeplinirii procedurii prealabile administrative în termen legal, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. 1 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, însă reclamanta solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Societatea raa "Tiantă" a contestat în termen toate dispozițiile și deciziile care au fost încheiate în iulie 2009 controlul efectuat de pârâta recurentă și care au stat la baza raportului de inspecție fiscală nr. 2025/18.05.2010, respectiv dispoziția nr. 2026/18.05.2010 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin; decizia nr. 411/20.05.2010 de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare ce plata stabilire de inspecția fiscală; decizia nr. 412/20.05.2010 privind măsurile asigurătorii și decizia nr. 2027/18.05.2010 privind măsurile asigurătorii, inclusiv deciziile emise de recurență perâta nr. 47/03.08.2010 și nr. 2600/24.06.2010 privind soluționarea contestațiilor nr. 3073/08.06.2010 și nr. 3074/08.06.2010.

În concluzie, în temeiul art. 11.1 din Legea nr. 1920/2000 și art. 11.1 din Legea nr. 1921/2000, pe care recurența o are în vedere pentru soluționarea recursului, termenul de așteptare, pentru chex apreciază ca nu s-a îndeplinit orofwrck. ra preajabii sa face precizarea ci- acțiunea ce formează obiecții *)cest. i a ros VnregiGtftA la dala r'e 10.0b.20 -respectiv după data comună de r. l u; ?iror oaciziilor uoniosta. Ac<sf; asoect a foai verificat și de instanța de fond, c rovj. ■ ^::U'(*t ""-v ""^<^.

Cu privire la valoarea redevenței, datorată pentru perioada iulie 2009 - decembrie 2009, organele de inspecție fiscală au reținut ca reclamanta a calculat eronat redevența, conform art. 11.1 din Legea nr. 1920/2000 și cu aplicarea art. 11.1 din Legea nr. 1920/2000. Revoacțiunea redevenței, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere de 9 lei pentru redevența datorată producției miniere din perimetrul Prisaca.

Examinând aro, j_{MUNH} tele reciananioi. Gun&a onservă ca l. sgoa minelor nr. 85 din 18 manie 2uC3, i^c^ată în Moni; -rui Oi.cjç as Momâiia¹ Pi^iva Í, nr. 197 din 27 martie 2003, a «v^i codifica ta' prin Ordonanța de Urgentă nr. 0> i din 4 octombrie 200 /, **publiccriă** 'i V.~îorvi OVv! T-J fv.>m£n .% Cartea l. r'. iãV* dki 8 octombrie 2007.

rVloditi'câncJ <. <fV ^-iUj red..->v<: tet aliniere datorate de societățile comerciale deținăio; .î, e alo .er. -íor de e.ÜIO^iP- J minic.á, de la >% 10% din valoarea producției **mnv^I-**. ^t^on^riți! de l. **jirania** wc \DIf!çü07 :r--v? - la art. I (care aducea rnoduciv. i?i > ciiea |U|^~<:<; ț ..incluí ç -<*n ordeñero - l.* 7a **articolul 21, alineatul {2}** R>e M^ X WEI si va avea /..rrr^V- ml ENORIAŞ-

"(2) Prw-iüwr-?7 -in&ior m v. co á/- uman ■■■^modificate k-AIÁ durata inițială a acestora cu &k-º.- '«i». cazuwv j< ■ țy-h\ *Q (-omir. j ROIT>~"~<nrea/completarea acestora "

Curtí.-iY::"ai .A-Vw..j în:58 o- ^ce^î «reol». Tienlare ■- c ■ :o ç? íost invocată de reclamara, jo ?u:í |iP>J. -vi opinie- roí/-câ>ei •• jora rec ?«\tumului redevenței miniere \\A a ■ í - ^ .(.,< i; i ■ i^r* çvi.'i Leu-;" nr çM.; /Un 7 iulie 2009,

- ▶ instanța de fond cu privire la cererea de a anulare a Deciziei de instituire a mă\$u/4lok, asigurătorii nr. **2027/18.05.2010**, motiv pentru care, subliniind că această cerete e **4** de competența Judecătoriei Reșița, Curtea va desființa soluția de anulare a **Deciziei** nr. 2027/18.05.2010.

^ r ^ .

Având în vedere aceste aspecte, Curtea apreciază că sunt incidente în cauză dispozițiile art. 304 Cod de Procedură Civilă, hotărârea recurată fiind dată ca soluționării eronate de către Tribunalul Caraş-Severin a cererii de anulare a Deciziei nr. 2027/18.05.2010, în condițiile în care dispusesse anterior, printr-o altă încheiere, declinarea competenței de soluționare a cererii în favoarea Judecătoriei Reșița.

Având în vedere cele arătate mai sus, în conformitate cu art. 312 alin. 1 și 3 Cod de Proceaură Civila, apreciind că este întemeiat pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraş-Severin împotriva sentinței civile nr. 286/8.04.2011, pronunțată de Tribunalul Caraş-Severin în dosar nr. 3578/115/2010, Curtea îl va admite.

În consecință. Curtea, rejudecând cauza, va modifica sentința civilă recurată în sensul că desființa soluția de anulare a Decizie) nr. 2027/18.05.2010.

Totodată, Curtea v&> menține restul dispozițiilor din hotărârea recurată, reținând legalitatea acestora, pentru motivele expuse anterior.

PENTRU ACESTC
MOTIVE **m**
rtUMELb:
LEGII
DEC re

Admite recursul formulat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice **Caraş-Severin** irnpouva sentinței civile nr. ç86/8.04.2011, pronunțată de Tribunalul Caraş-Severin in oc^rf nr. 35/8/1 io/2010.

Modifica s&ní'.n.a civiia nr. 286/8.04.20'i. pronunțată de Tribunalul Caraş-Severin m dosar nr. ".xV/âYH5/2010 in sensul că desființează soluția de anulare a Deciziei nr. 2027/1 aOFJ.2010.

Irevocabila

Pronunțat fi în ședința public? din ••»"'.04.201?.

)

PfiŞIŞEDJNTE JUDECĂTOR JUDECĂTOR
ŞTEFANI <? c"M A.NiiM W "OFESCU P-IZVÂU PATRU RO'jr.'A CI.APU

,i : |

| Ap'

i;--<: F"- - '</'■ [i.i : "r
Yct'in.jio.: i. hi-T-î .20 12

TRIBUNAL¹.! CAR-ŢŞ-Sfc

Precma cc, ' 'b/. '-\t ira?/ din su originato

dosarul àcc/i-iüvimi{:, uc. ., Sc

certifică de ; oi: --L'^.-~JL~C~ ...

! Ore.i. i.-v

■■■■VP